

ÎN MIERCUREA CEA CURATĂ, SEARA – TOATĂ SUFLAREA ORTODOXĂ ÎN BISERICI LA SLUJBA PAVECERNIȚEI MARI CU CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL. CEI CARE DIN MOTIVE BINECUVÂNTATE NU POT AJUNGE LA ACEASTĂ SLUJBĂ O POT CITI ÎN CASELE LOR DUPĂ CINĂ

februarie 25th, 2015 [AdminLasă un comentariu](#) [Du-te la comentarii](#)

ÎN MIERCUREA CEA CURATĂ SEARA
SLUJBA PAVECERNIȚEI MARI

CU CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL
(PARTEA A TREIA)

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... iar de nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Și cântărețul cel rânduit începe așa:
Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție!
Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre, Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.
Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Tatăl nostru, Carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta,

precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților nostri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Ca a Ta este Împărăția și puterea și slava, acum și pururea și în vecii
vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii
vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu. Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu. Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grabește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!". Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit sa fie Domnul!". Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

După sfârșitul psalmului acesta, se cântă Canonul mare al Sfântului Andrei Criteanul (PARTEA A TREIA)

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeuul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit (de două ori).

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Din tinerețe, Mântuitorule, poruncile Tale le-am lepădat, și mi-am trecut toată viața cu poftă, neîngrijindu-mă și lenevind-mă; pentru aceasta strig Ție, Mântuitorule: măcar la sfârșit mântuiește-mă.

Pe mine cel lepădat înaintea ușilor Tale, Mântuitorule, măcar la bătrânețe nu mă lăsa în iad, deșert, ci, mai înainte de sfârșit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare greșelelor.

Bogăția sufletului cheltuind-o întru păcate, pustiu sunt de virtuți creștinești și, flămânzind, strig: Părinte al îndurărilor, apucând înainte, miluiește-mă.

Eu sunt cel căzut între tâlhari, în gândurile mele; cu totul sunt rănit acum de ele și plin de bube; dar Tu însuși venind de față, Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.

Preotul, văzându-mă mai înainte, a trecut de mine, și levitul, văzându-mă gol în nenorocire, nu m-a băgat în seamă; iar Tu, Iisuse, Cel ce ai răsărit din Maria, venind de față, miluiește-mă.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tu-mi dă har luminător, din osârdia ta cea dumnezeiască de sus, ca să scap de întunericul patimilor; și să laud din inimă faptele vieții tale cele frumoase, Marie.

Slavă..., a Treimii:

Treime, Ființă preaînaltă, Căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o milostivă, dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ajutorătoarea celor ce te laudă pe tine, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o stăpână curată, mă primește pe mine cel ce mă pocăiesc.

Cântarea a 2-a:

Irmosul :

Ia aminte, Cerule, și voi grăi; și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup (de două ori).

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Alunecat-am în desfrânare ca David și m-am umplut de noroi; dar Tu, Mântuitorule, spală-mă și pe mine cu lacrimile mele.

Nici lacrimi, nici pocăință nu am, nici umilință; ci Tu însuși acestea, Mântuitorule, dăruiește-mi-le, ca un Dumnezeu.

Pierdutu-mi-am frumusețea cea întâi-zidită și podoaba mea; și acum zac gol și mă rușinez.

Ușa Ta să nu mi-o închizi atunci, Doamne, Doamne! Ci să o deschizi mie, celui ce mă pocăiesc către Tine.

Ascultă suspinurile sufletului meu, și primește picăturile ochilor mei, Doamne, și mă mântuiește.

Iubitorule de oameni, Cel ce voiești ca toți să se mântuiască, Tu mă cheamă și mă primește ca un bun, pe mine cel ce mă pocăiesc.

A Născătoarei:

Preacurată Fecioară, Născătoare de Dum-nezeu, ceea ce una ești prea lăudată, roagă-te îndelung, ca să ne mântuim noi.

Alt canon

Irmosul:

Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană, și apă din piatră am izvorât de demult, în pustie, poporului Meu, cu singură dreapta și cu tăria Mea .

Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu; ascultă, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce strigă, și te depărtează de la păcatul cel dintâi; și te teme, ca de un judecător și Dumnezeu.

Cui te-ai asemănat, mult-păcătosule suflete? Numai lui Cain celui dintâi și lui Lameh aceluia? Ucigându-ți cu pietre trupul prin fapte rele, și omorându-ți mintea cu pornirile cele nebunești.

Pe toți cei mai înainte de lege întrecându-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cel ce a fost mutat la cer, nici lui Noe; ci te-ai arătat sărac de viața dreptilor.

Tu însuși, suflete al meu, ai deschis zăvoarele mâniei Dumnezeului tău, și ți-ai înecat trupul, ca și tot pământul, și faptele și viața; și ai rămas afară de corabia cea mântuitoare.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu toată osârdia și cu dragoste ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului; și în pustiile cele neumblate hrănindu-te, și poruncile Lui cele dumnezeiești curat săvârșind.

Slavă..., a Treimii:

Treime fără început, nezidită, nedespărțită Unime, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc,

și mă mântuiește pe mine, cel ce am greșit; a Ta zidire sunt, nu mă trece cu vederea; ci mă iartă și mă izbăvește de osânda focului.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată Stăpână Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine, și limanul celor înviforați, pe Milostivul și Făcătorul și Fiul tău, fă-L îndurat, și mie cu rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clintită; că Însuși ești sfânt și Domn (de două ori).

Binecuvântarea lui Sem nu ai moștenit, ticălosule suflete, și moștenire desfătă n-ai luat, ca Iafet în pământul iertării.

Din pământul Haran, adică din păcat, ieși, suflete al meu, și vino la pământul care izvorăște de-a pururea nestrăciune vie, pe care Avraam a moștenit-o.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care și-a lăsat oarecând pământul părinților și s-a făcut străin. Urmează și tu alegerii aceluia.

La stejarul din Mamvri ospătând patriarhul pe îngerii, a luat la bătrânețe vânatul făgăduinței.

Înțelegând pe Isaac, ticălosule suflete al meu, că a fost jertfit tainic jertfă nouă, ca ardere de tot Domnului, urmează voinței lui.

Auzit-ai, suflete al meu, de Ismael, că a fost izgonit ca un fecior din slujnică; trezește-te, vezi, ca nu cumva păcătuind, să suferi ceva asemenea.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de tulburarea valurilor și de furtuna păcatelor. Dar tu, maică, mântuiește-mă acum și mă scoate la limanul dumnezeieștii pocăințe.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugăciune cu osârdie aducând și acum, cuvioasă, către prea milostiva Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale deschide-mi dumnezeieștile intrări.

Slavă..., a Treimii:

Unime neamestecată, nezidită, Fire fără început, Care ești laudată în Treimea Fețelor, mântuiește-ne pe noi, care ne închinăm stăpânirii Tale cu credință.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune străină! Că alăptând, ai rămas fecioară.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut: că aveai să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut; slavă puterii Tale, Doamne (de două ori).

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, peste tot m-am rănit; dar ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăință mi le tămăduiește. Spală-le, curățește-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate decât zăpada.

Trupul Tău și sângele pentru toți Ți-ai pus, Cuvinte, răstignindu-Te; trupul, adică ca să mă înnoiești, iar sângele ca să mă speli. Duhul Ți-ai dat ca să mă aduci, Hristoase, Părintelui Tău.

Săvârșit-ai mântuirea în mijlocul pământului, Făcătorule, ca să ne mântuim; de bunăvoie pe cruce ai fost răstignit și Edenul cel ce se încuiase s-a deschis; cele de sus și cele de jos, făptura și toate neamurile mântuindu-se, se închină Ție.

Fie-mi mie scaldătoare sângele cel din coasta Ta, totodată și băutura și apa iertării ce a izvorât, ca să mă curățesc cu amândouă, ungându-mă și bând, și ca o ungere și băutura, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viață.

Biserica a câștigat pahar coasta Ta cea purtătoare de viață, din care a izvorât nouă îndoit izvorul iertării și al cunoștinței; spre închipuirea celei vechi și a celei noi, a amânduror legilor, Mântuitorul nostru.

Gol sunt, spre a intra în camera mirelui, gol sunt și spre a merge la nuntă și la cină; candela mi s-a stins, fiind fără de untdelemn, camera mi s-a închis dormind eu. Cina s-a mâncat; iar eu fiind legat de mâini și de picioare, am fost lepădat afară.

Slavă..., a Treimii:

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, Dumnezeu Te cunosc pe Tine Dumnezeire, una în Treime, ca pe Ceea ce ești întocmai cu împărăția și întocmai cu tronul; și strig Ție cântarea cea mare, ce se cânta întreit întru cele de sus.

Și acum..., a Născătoarei:

Și ai născut și ești fecioară, și ai rămas întru amândouă cu firea, Fecioară. Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, și pânțele a născut nesimțind dureri. Unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii; că face câte voiește.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dis-de-dimineață, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă îndreptează la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta (de două ori).

Greu la minte m-am făcut, Stăpâne, ca și Faraon cel cumplit; Ianis și Iamvri la suflet și la trup, cufundat cu gândul! Ci ajută-mi mie, Mântuitorule.

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticălosul. Spală-mă, Stăpâne, în baia lacrimilor mele, mă rog Ție, albă ca zăpada făcând haina trupului meu.

De voi cerceta faptele mele, Mântuitorule, mă văd pe mine însumi întrecând pe tot omul cu păcatele; că întru cunoștință gândind am greșit, iar nu întru necunoștință.

Cruță, cruță, Doamne, zidirea Ta. Păcătuit-am, iartă-mă, Cel ce ești însuși din fire curat, căci afară de Tine nimeni altul nu este fără pată.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni vindecând pe cei leproși și întărind pe cei slăbănogi; ai oprit curgerea de sânge, Mântuitorule, celei ce s-a atins de poalele Tale.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Repejunea Iordanului trecând-o, ai aflat odihnă, fugind de plăcerea trupească cea cu durere; din care și pe noi, cuvioasă, scoate-ne cu rugăciunile tale.

Slavă..., a Treimii:

Pe Tine, Treime, Te cântăm, pe unul Dumnezeu; Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Părinte și Fiule și Duhule, Ființă singură prin Sine, Unime căreia pururea ne închinăm.

Și acum..., a Născătoarei:

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești nestricată și nu știi de bărbat, și a unit Lui firea omenească.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea (de două ori).

Ridică-te și împotrivește-te patimilor trupești, ca Isus asupra lui Amalec; biruind pururea gândurile cele înșelătoare, ca și pe gavaoniteni.

Treci peste firea cea curgătoare a vremii, ca mai înainte chivotul, și te fă moștenitor pământului acelaia al făgăduinței, suflete, Dumnezeu poruncește.

Precum ai scăpat pe Petru, cel ce a strigat: scapă-mă, așa apucând înainte, Mântuitorule, scapă-mă și pe mine de fiară, întinzându-Ți mâna Ta, și mă scoate din adâncul păcatului.

Pe Tine Te știu liman liniștit, Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Ci apucând înainte, izbăvește-mă din adâncurile păcatului cele neumbrate, și din deznădăjduire.

Slavă..., a Treimii:

Treime sunt neamestecată, nedespărțită; despărțită după Fețe, și Unime sunt din Fire unită: Tatăl și Fiul și dumnezeiescul Duh.

Și acum..., a Născătoarei:

Pântecul tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci ca pe un ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

CONDAC, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și vei să te tulburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni, și toate le plinește.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Păcătuit-am, fărădelege și nedreptate săvârșit-am înaintea Ta; nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților (de două ori).

Păcatele lui Manase ți-ai îngrămadit cu voința, suflete, punând ca niște lucruri de scîrbă patimile și înmulțind cele dezgustătoare; dar pocăinței lui râvnind cu căldură, câștigă-ți umilința.

Necurățiilor lui Ahav ai râvnit, sufletul meu! Vai mie! Te-ai făcut locaș întinăciunilor trupești și vas urât al patimilor. Dar din adâncul tău suspină și spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Încuiatu-s-a fie cerul, suflete, și foamete de la Dumnezeu te-a cuprins de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tezvităeanul, ca și Ahav oarecând. Ci Sareptencei asemănându-te, hrănește sufletul proorocului.

A ars oarecând Ilie pe cei de două ori câte cincizeci, când a junghiat și pe proorocii cei de rușine ai Izabelei, spre mustrarea lui Ahav. Dar fugi, suflete, de asemănarea acestor doi și te întărește.

Slavă..., a Treimii:

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă și fire una; lumini și lumină, și trei sfinte, și Unul sfânt, este lăudată Treimea, Dumnezeu. Laudă și preaslăvește, suflete, viață și vieți, pe Dumnezeuul tuturor.

Și acum..., a Născătoarei:

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ție, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Unul din Treimea cea nedespărțită, pe Unul Fiu și Dumnezeu; și tu însăși ne-ai deschis nouă celor de pe pământ cele cerești.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de El se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați- L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii (de două ori).

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluiește-mă și mă izbăvește de foc și de groaza ce am a petrece la judecată, după dreptate; iartă-mă mai înainte de sfârșit, prin fapte bune și prin pocăință.

Ca tâlharul strig Ție: pomenește-mă; ca Petru plâng cu amar; iartă-mă, Mântuitorule! strig ca vameșul, lacrimez ca păcătoasa. Primește-mi tânguirea ca oarecând pe a cananeencii.

Tămăduiește putrejunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, Unule, Tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare și untdelemn și vin, lucrurile cele de pocăință, și umilință cu lacrimi.

Cananeencii și eu urmând, strig: Miluiește-mă, Fiul lui David! Mă ating de poală, ca ceea ce-i curgea sânge; plâng ca Marta și ca Maria pentru Lazăr.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Părinte, Cel ce ești fără început, Fiule, Cel împreună fără de început, Mângâietorule cel bun, Duhule cel drept, Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu și făcător, Treime în Unime, miluiește-mă.

Și acum..., a Născătoarei:

Ca din porfiră s-a țesut trupul lui Emmanuel înlăuntru în pântecul tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Nașterea zămislirii celei fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nesticat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Bolile tămăduind, săracilor a bine vestit Hristos-Cuvântul. Pe șchiopi i-a vindecat, împreună cu vameșii a mâncat și cu păcătoșii S-a amestecat; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Vameșul s-a mântuit și păcătoasa s-a înțeleptit; iar fariseul, lăudându-se, s-a osândit. Că vameșul striga: milostivește-Te; și păcătoasa: miluiește-mă. Iar fariseul se îngâmfa strigând: Dumnezeule, mulțumescu-Ți, și celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Zaheu vameș a fost, dar s-a mântuit; și fariseul Simon s-a înșelat, și păcătoasa și-a luat dezlegare de iertare, de la Cel ce are puterea a ierta păcatele; căreia sîrguiește de urmează, suflete.

N-ai râvnit păcătoasei, o, ticălosul meu suflet, care luând alabastru cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului, și cu părul le-a șters. Căci i-a rupt zapisul păcatelor ei cele de demult.

Cetățile cărora le-a dat Hristos bunavestire, știi, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; pe care asemănându-le Stăpânul cu Sodoma, până la iad le-a osândit.

Să nu te arăți, o, suflete al meu, mai rău pentru deznădăjduire, auzind credința cananeencei, pentru care cu cuvântul lui Dumnezeu s-a tămăduit fiica ei. Strigă din adâncul inimii, ca și aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântuiește-mă și pe mine.

Slavă..., a Treimii:

Treime de o ființă, Unime în trei ipostasuri, pe Tine Te laudăm; pe Tatăl slăvind, pe Fiul slăvind și Duhului închinându-ne, unui Dumnezeu într-o fire cu adevărat; viață și vieți, împărăției celei fără de sfârșit.

Și acum..., a Născătoarei:

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că în tine aceasta cu credință împărățind, în tine se și întărește, și prin tine biruind, înfrânge toată încercarea, dezarmează pe vrăjmași și îndreptează pe supușii ei.

Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite și Părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să ne izbăvim de toata mânia, necazul și stricăciunea, și de greșeale de neînchipuit, noi cei care cinstim pururea pomenirea ta cu credință.

Apoi se continuă așa:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna? Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, în așternuturile voastre vă căiți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. Mulți zic: "Cine ne va arăta nouă cele bune?". Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit. Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele. Și sufletul meu s-a tulburat foarte, și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lauda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de întristare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârșit? Până când vei întoarce fața Ta de la mine? Până când voi pune gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu,

luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu : “Întăritu-m-am asupra lui”. Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a facut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Iarăși:

Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu : “Întăritu-m-am asupra lui”.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori) și trei metanii Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum...

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei, Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta, pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta, lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învața-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul ? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din lat picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei drepți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scaparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu, și nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frica cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ea un vas stricat, că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am : “Tu ești Dumnezeul meu!” în mâinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se coboare în iad.

Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor. Ascunde-i-vei pe dânsii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea : Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiți pe Domnul toți cuvicioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului : “Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdi spre Dânsul”. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdi; ca o arma te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme, de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiaza. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scapare fie. Nu vor veni către tine rele și bataie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspida și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. “Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea”.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori), cu trei metanii.

Apoi strana întâia începe Cântarea proorocului Isaia, cu cântare dulce, lin și rar, pe glasul al 7-lea:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

Strana a doua cântă iar această cântare toată, apoi amândouă stranele, fiecare câte un stih.

Auziți până la marginile pământului, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăși veți putea și iarăși veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu.

Și cuvântul pe care îl grăiți nu va rămânrea întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeul nostru, pe Acela vom sfinți, și El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Și de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbra întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Căruj stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Și păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Și se cheamă numele Lui înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Apoi amândouă stranele cântă împreună:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu (de trei ori).

Și îndată troparele acestea:

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă...

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Și acum...

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Amândouă stranele cântă împreună, pe glasul al 2-lea:

Firea cea fără de trup a heruvimilor cu cântări fără de încetare pe Tine Te slăvește.

Viețuitorii cei cu câte șase aripi, serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preînălță.

Toate oștile îngerilor cu cântări întreit sfinte Te laudă.

Că mai înainte de toate ești, Cel ce ești Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău.

Și întocmai cinstit purtând pe Duhul vieții, nedespărțirea Treimii arăți.

Preasfântă Fecioară, maica lui Dumnezeu, și cei ce ați fost singurii văzători Cuvântului și slujitori,

Ale proorocilor și ale mucenicilor toate cetele, ca cei ce aveți viață nemuritoare,

Pentru toți rugați-vă cu de-adinsul, că toți suntem întru nevoi.

Ca izbăvindune de înșelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească:

Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

**Și îndată se citește cu glas lin:
Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul,
Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.
Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu,
Unul-Născut, Care din Tătal S-a născut, mai înainte de toți vecii.
Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat,**

Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.
 Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire
 S-a pogorât din ceruri
 Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara
 Și S-a făcut om.
 Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat,
 Și a pățimit și S-a îngropat.
 Și a înviat a treia zi după Scripturi.
 Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.
 Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții,
 A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.
 Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul,
 Care din Tatăl purcede,
 Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit,
 Care a grăit prin prooroci.
 Întru Una, Sfântă, Sobornicească și apostolească Biserică,
 Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor,
 Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !

Apoi:

Presfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii (de trei ori).

Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii (de două ori).

Sfinte Ioane, proorocule și Înaintemergătorule și Botezătorul Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii (de două ori).

Sfinților măriților apostoli, proorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Aici se pomenește și sfântul al cărui hram este (de două ori).

Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe păcătoșii (de două ori).

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostrum... Că a Ta este împărăția... Și se cântă troparele acestea (iar de este praznic, troparul praznicului):

Luni și Miercuri seara

Se cântă aceste tropare, pe glasul al 2-lea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumvă sa adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse, izbăvește-mă de dânsule și mă mântuiește, Bunule, ca un Iubitor de oameni.

Și acum...

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre împlânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Mărți și Joi seara

Se cântă aceste tropare, glasul al 8-lea:

Neadormirea nevăzuților mei vrăjmași o ști, Doamne, și slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoști, cel ce m-ai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătății Tale, ca nu cumva să adorm întru moarte. Și ochii minții mele luminează-le întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte; și mă deșteaptă la vreme potrivită, spre a Ta slăvire, ca un bun și de oameni iubitor.

Stih: Caută și mă auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Cât va fi de înfricoșătoare judecata Ta, Doamne! Îngerii stând înaintea, oamenii în mijloc adunându-se, cărțile deschizându-se, faptele cercetându-se. gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă...

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase și mă învrednicește să ud picioarele Tale, care din calea rătăcirii pe mine m-au izbăvit. Și să aduc Ție mir de bună mireasmă, viață curată, întru pocăință mie agonisită; ca să aud și eu glasul Tău cel dorit: credința ta te-a mântuit, mergi în pace!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui. Folosința ta agonisind, Precurată, nu mă voi mântui. Izgoni-voi pe vrăjmașii mei și-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca și cu o platoșă; și întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine: Stăpână, mântuiește-mă cu rugăciunile Tale și mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne miluiește (de 40 de ori), Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Apoi se citește această

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, și ne învrednicește și măsura nopții fără de prihană a o trece, neispitiți de rele, și ne izbăvește de toată tulburarea și îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoșătoarea și dreapta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară mădularele noastre cele pământești, ca și întru liniștea somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne ridică în vreme de rugăciune, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea și bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată; Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 50:

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropimă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea, la Tine să ajungă! Să nu întorci fata Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufnița din dărâmături. Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Toata ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă laudau, împotriva mea se jurau. Că cenușă am mâncat în loc de pâine și băutura mea cu plângere am amestecat-o, din pricina, urgiei Tale și a mâniei Tale; că, ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărână lui le va fi mila. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lauda pe Domnul; că a privit din înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți, să vestească în Sion numele Domnului și laudă Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile, ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea țării Lui: Vesteste-mi puținătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat, și lucrul mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor împușina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Rugăciunea lui Manase, regele iudeilor

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, al lui Avraam, ai lui Isaac și al lui Iacov, și al seminției celei drepte a lor, Cel care ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător și slăvit, Înaintea căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și

mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel Preaînalt, bun, îndelung-răbdător și mult-milostiv, căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar Tu, Doamne, Dumnezeuul celor drepti, n-ai pus pocăință pentru cei drepti: pentru Avraam și Isaac și Iacov, care nu ți-au greșit ție, ci ai pus pocăință mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am îmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta, am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc, însă cer, rugându-Te: Iartă-mă Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeuul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția..., apoi troparele aceste, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi; miluieste-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...,

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluieste (de 40 de ori). Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... și această

Rugăciune a lui Mardarie

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieste-mă pe mine, păcătosul, și cu judecățile care știi, miluieste-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori)

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grabește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!". Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit sa fie Domnul!". Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă aseman celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrajmașii mei, Doamne ! La Tine am scăpat, Învăță-mă să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povătuși la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viața. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pe vrajmașii mei și vei pierde pe toti cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cea ce ridici păcatul lumii, miluiește ne pe noi, Cel ce ridici păcatul lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis : Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul Meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine. Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci, amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea, că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se citește Evanghelia de la

Marcu 11:22-26 și Matei 7:7-8:

“Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați primit și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelele voastre. Că de nu iertați voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelele voastre. Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide. Că oricine cere ia, cel care caută află, și celui ce bate i se va deschide.”

Apoi se zice canonul de rând al sfântului sau al Născătoarei de Dumnezeu.

Iar după sfârșitul canonului se zice: Cuvine-se cu adevărat... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi încep strănile să cânte lin și rar, pe glasul al 7-lea:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul afară de Tine, ajutor întru necazuri, nu avem.

Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi (de două ori fără stih).

Apoi se cântă însoțit de stih.

Stih: Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și alăută.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Slavă...

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Multe sunt mulțimile greșelelor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată, mântuire trbuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă lăsa pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijinește și mă miluiește.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul Tău.

Doamne miluiește (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosarde; Care pe cei drepti iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce au să fie; Însuși, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, ca binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărita fără de asemanare decât serafimii, care

fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim. Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi... Și se zice rugăciunea aceasta a Sfântului Efrem Sirul, în trei stări, cu trei metanii mari:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie (o metanie).

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, daruiește-l mie, slugii Tale (o metanie).

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să îmi văd greșelele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (o metanie).

Și după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului (o închinăciune).

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul (o închinăciune).

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă (o închinăciune).

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă (o închinăciune).

Și pe urmă, iarăși rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu două închinăciuni, și la sfârșit cu o metanie mare: Doamne și Stăpânul vieții mele... Apoi Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește (de 12 ori).
Și această

Rugăciune de cerere
către Preasfânta de Dumnezeu Născătoare

Facere a lui Pavel Monahul din Mănăstirea Făcătoarei de bine.

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână care pe Dumnezeu-Cuvântul, cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o, ceea ce știi singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare. Nu te scârbi de mine cel păcătos și întinat, care cu urâte gânduri, cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și prin lenea dulceților vieții cu voia rob m-am făcut. Ci, ca ceea ce ești Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine păcătosul și întinatul și primește rugăciunea mea ce se aduce ție din buze necurate. Și pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăzneala Ta ca o Maică, cuprinzând, roagă-L ca să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni, ale bunătății Sale. Și trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă și milosârdă și iubitoare de bine. În această viață de acum, caldă folositoare și ajutoare; năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă și în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli, departe de la dânsul izgonindu-le. Și în ziua înfricoșatei judecăți, de munca cea veșnică izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru, moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului tău, a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea, și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început a Lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea

către Domnul nostru Iisus Hristos

Facere a lui Antioh Monahul Pandectul.

Și ne dă nouă Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patima a dulceații. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdarile trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc, adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei neștrămutat. Și ne scoală pe noi în vremea rugăciunii, întăriți în poruncile Tale, și pomenirea judecăților Tale în noi nestrictă avându-o. Cuvântare de slavă Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm, să binecuvântăm și să slăvim prea cinstitul și prea încuviințatul Tău nume: al Tătalui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Preaslăvita pururea Fecioara, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumezeul nostru, și cere ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt: Treime Sfântă, slavă Ție.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Slavă...Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori); iar noi toți ne plecăm la pământ și preotul, tot în genunchi, cu fața la apus, zice cu glas mare această

Rugăciune

Stăpâne mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Precuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei cruci; uc folosințele cinstitelor cereștilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale precuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră; dăruiește-ne iertare de greșealele noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și pizmașul; împacă viața noastră; Doamne miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi, făcând cel mai mare metanie până la pământ, zice către frați sau către credincioși:

Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul.

Iar frații (credincioșii) răspund:

Dumnezeu să te ierte, părinte sfințite.

Preotul se întoarce cu fața către Răsărit și zice ectenia aceasta, la care răspundem cu "Doamne, miluiește":

Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Pentru buna sporire și întărirea dreptslăvitorilor creștini.

Pentru Prea fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Pentru (aici se pomenește cârmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod).

Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Pentru cei ce ne miluiesc și ne slujesc nouă.

Pentru cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii.

Pentru izbăvirea celor robiți.

Pentru părinții și frații noștri care sunt departe.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer.

Pentru cei ce zac în neputințe.

Să ne rugăm pentru îmbelșugarea roadelor pământului.

Și pentru toți ortodocșii creștini.

Să fericim pe conducătorii țării.

Pe arhierii ortodocși.

Pe ctitorii sfântului locașului acestuia.

Pe părinții și învățătorii noștri.

Pe toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.
Iar când merg în chilii, monahii (și mirenii mergând acasă) rostesc această

Rugăciune

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule greșelile noastre, cele de voie, cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știință și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un Bun și iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc și ne fac nouă strâmbătate, iartă-i Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraților și rudeniilor noastre, dăruiește-le cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pe cei ce sunt în neputință, cercetează-i și vindecare dăruiește-le. Pe cei de pe mare, ocârmuiește-i. Cu cei călători împreună călătorește. Pe cei din văzduh ocrotește-i. Celor ce ne slujesc și ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruiește-le. Pe cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii, miluiește-i după mare mila Ta. Pomenește Doamne, pe cei mai înainte adormiți, părinții și frații noștri, și-i odihnește unde luminează lumina feței Tale. Pomenește, Doamne, pe frații noștri cei din necazuri și-i izbăvește de toată primejdia. Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc daruri și fac bine în Sfintele Tale Biserici și le dă lor cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește-ne, Doamne, și pe noi, smeriții, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.